

De confessione

dictaque fuerint. et de non respondendo ea curiose interrogantibus moneat. Denique reliqua multa tradiri potuerat quorum nonnulla iam conscripti. primum latino eloquio primum in gallico in variis tractatulis. Et alii doctores longe ampliora utilioraque. At vero hec interim pro sui breuitate nefastidio sint sufficientia. Et quia si quis ad opus hoc saluberrimum bona fide processerit ille plus exercendo et orando quam legendendo eruditetur atque proficiet. Finit.

a Tractatus eiusdem doctoris de confessione mollicie.

Magister in theologia parisiensis per experientiam multam et studium diligens cum auxilio dei pia sedulitate inuocato compit. hec que inferius scribuntur plurimum efficacia esse ad extrahendum a cordibus confitentium presertim inueniuntur saniem ab hominibus peccati illius detestabilis quod dicit mollicies et consequenter illas que contra nature iura transit in personam alteram quia nisi confessio sit solers et circumspectus circa inquisitionem huiusmodi pcto vir aut raro poterit extrahere ab ore infectorum talibus vicis. ut illa sponte fateantur. Lector autem obscenitatem materie ac verborum excusatam habeat ob necessitatē docendorum remedio. Igitur post aliqua colloqua de alijs materijs auctijs familiariter ac fabiliter non austere facta descendat gradatim et quasi ab obliquo confessio ad inquisitionem huiusmodi pcti sic dicendo.

HDice recordarum quoniam in puericia tua circa et aut xii annos tua virga vel membrum pudendi fuerit erecta. Si dicit quod non statim conuincit mendacij et quod vult fingere et timet capi quia constat hoc omnibus pueris non viciatis corpe dum calefaciunt in lecto vel alias sepe contingere. Idcirco magis ac magis aperte debet virginari ut dicat veritatem. Itē confessio si ille sit inueniens percipue Amice. Numquid istud erat indecessus? Quid ergo faciebas ut non erigeret? Et di-

catur hoc vultu tranquillo ut appareat quod illud quod queritur non sit in honestu vel silendu s quod si remedium contra perfidiam erectis presam in honestatem inolit rendere plane petat puerum. Amice non quid palpabas aut fricabas virgam tuam quemadmodum pueri solet. Si omnino dicat quod nunquam tenuit in statu tali vel fricuit non potest ultra progredi nisi ammirando et dicendo quod non est credibile hortando quod sit memor salutis sue quod est coram deo et quod est grauissimum in confessione mentiri et similia. Si vero dicat quod tenuit et fricuit Amice bene credo sed per quantum spaciun et horam vel dimidiandum et utrum tamdiu quod virga non plus erigeret et profera hoc quasi confessio non reputaret hoc insolitum vel peccatum. Si respondeat confessio quod ita fecit tunc habetur intentum quod talis veraciter commisit perinde mollicie etiam si propter eratē non fuerit subsecuta pollutio quoniā ibi est complementum delectationis illecebrosae et forsitan prodidit virginitatem saltem ait et magis prodidit quod si pro illa etate iuisset ad mulieres forte tamē probabiliter dici potest. Quod penitentiā virginitas reputatur in non polluta sicut de mensali corruptione que fit in consensu intrinseco esse dicimus dum corporalis defloratio seu pollutio non est subsecuta. Istis igitur habitis debet tunc vobis ostendere in crepare et detestari vicium illud et ostendere qualiter dicat andacter alia quoniā istud est pessimum. Quo facto poterunt haberi faciliter aliae circumstantie. Et si in dimissione virge post confiricationem aliquis humor exibat vel si fricuerit virgam alterius socii sui aut si aliquis fricuerit suam et consequenter descendendo ad species magis speciales peccati zodamitici. Considerabat pterea idem magister ut similes interrogatioes paucis variatis fierent etiam projectis viris aut feminis quod per experientiam crebrā reperit multos adultos infectos fuisse tali vicio qui non quod confessi sunt per prius Aliqui ex pudore primo et postmodum ex obliuione. Aliqui semper ex pudore ita etiam ut dicarent se habuisse propositum nunquam confitendi. Aliqui quod nunquam (ut dicebant) talia fuerant ab eis a confessoriis suis inquisita. Rursus propter experientias plurimas consulentebat idem magister ut seruata honestate modestia que posset seruari pueri monerentur. Hunc a pueris non nūc a magistris

B

marime ad ptem/et quasi ex indirecto ne
vnq̄ se fricarent vel palparent in pudē-
dis suis/asfrending grauitatem pcti et quo
modo p talia possent virginitatē pdere/
et damnari ppato. **M**ultos quippe co-
gnouit sep̄ ignorantia excusantes/dicen-
tes se nunq̄ audiuisse vel sciuisse/ q̄ta-
lis tactus esset pctm/ ex quo nō habebat
voluntatē cognoscendi carnaliter mulie-
res. Valent insup ista ad aliō/quoniā p̄
perpetratōem pcti/citius cōfiterēt sic ut
de mulierum copula cōfiterēt etiā verecū
dissimi pueri. **D**emum videbat eidem
magistro/nō adeo timendū esse illud q̄ q̄
dam timuerūt/ne sc̄z pueri docerent ma-
la agere. Videlicet enī q̄ et corruptōne
nature/pueri etiā triennes vel quinquē-
nes/rebementer sunt inclinati talia age-
re/quia sentiūt ibi quēdā pruritum inco-
gnitū/dum stat erectio/arbitrantiq̄ lici-
tum esse/q̄ se fricent ibi. et se palpent et tra-
ctent/sicut in aliis locis dū prurit inest
saltē non adiūtunt. Quo fit vt ex con-
suetudine crescat cū etate delectatio. Ac
proinde labunt in prie dictam molliciē
vel zodomā/ex actu rati qui primitus ab
eis nō putabat illicitus. **P**ostremo nō
reuocabat in dubiū ip̄e magister quin to-
lerabilius esset aliquos forsan ex tali do-
ctrina doceri ad male agendū de per acci-
dens/q̄ ita passim damnabilitē viciū ino-
lere/ et absq̄ confessiōis necessario reme-
dio derelinqueret. **P**terea cōsulebat
vt nec p iocū nec aliter/ pueri aut puelle
oscularent/ aut nuda manu tractarentur
nec diu figerēt oculi in eoz decore. et lo-
quendo cū eis diceren̄ verba salubria ca-
sta sobria et modesta/nec recipientur solita-
rie/ nisi forsan in sacro loco in visu om-
niū. et breuiter hic ab om̄i specie mala sin-
gulariter abstinentū. Sunt enim q̄si que
stipule p quas nō nunq̄ diabolus gran-
dē suscitat inflamatōez. q̄uis ab initio
quandoq̄ nō apparet. **L**eterū sibi pla-
cebat plurimū cōsuetudo patrie illi. vbi
pueri cubant soli. Abhorrebant insuper q̄
iūuenes dolicapaces pueri aut puelle aut
iūuenes cū senioribus/ q̄stumcūq̄ p̄pinq̄
quis in genere codē lecto riterētur. aut q̄
se inde per ludum vel alias in nudo p̄tra-
ctarent. cognoscebat enī que ex talib⁹ hor-
renda facinora prodierat. **T**andem mo-
nebat cōfessos sibi sug hac fedat de neces-

sitate tamē ad remediendū tractāda)ma-
teria de aliqbus. **P**rimo q̄ si aliquē so-
ciorum suorum cognoscerēt nunc vel in
posterū tali vicio infectū/ rep̄ ebēderent
eum secrete vt desisteret et cōfiteret/ osten-
dēdo pcti turpitudinē et detestatōez/ex di-
ctis confessorū vel alijs/ et ex legib⁹ publi-
cia/ que penā ignis infligit/ et exhorren-
da fulminatiōe q̄nq̄ ciuitatum et silib⁹
Secundo vt sobrie ritnerēt/ abstinen-
do a speciebz/ et vino forti et multo et alijs
inflāmatiōis advenere. et sup om̄ia caue-
rent a societatib⁹ puerib⁹/vbi colloqa pra-
ua/ et gestus ipudicisūt i lecto absq̄ dor-
mitōne. Item dicebat p summo remedio
occurrendū esse principio tentatiōis/fm
om̄i sanctorū doctrinā quotidie exptā
et p similitudinē de inflamatōe materia-
li. **A**d hoc agendū dicebat expedire cer-
tas oratōnes quasdam quas/quasdam ma-
gnas. memoriter habere. que statim dice-
rēt p̄cutiēdo pect⁹ vel lesionē etiā corpale
alicui inferendo/ vel aq̄ frigida se spergen-
do. vel surgendo a lecto. et similia. Sole-
bat inducere exempla sanctoz. vt benedi-
cti Anthonij bernardi sancti thome. et ali-
orum patrū/ que cōmemorare longū est.
Illa raimen in promptu scire magnā ha-
bet utilitatem. **I**nter alia sibi placebat
multū id qđ agebat quidā iūuenis in p-
mo temptatiōis occursu quasi enī videret
facialiter dyabolū spuebat in terrā/ dicen-
do p̄fy p̄fy miser dānate demō. q̄ ego tibi
consentia/ q̄ sic offendam deū meū et pa-
trem meū/ et de templo suo faciā sterquil-
niū fedissimū/ absit absit/ abi hinc in ma-
lam horā. et similia. Quandoq̄ pterea
ad animā sua. quādoq̄ ad corpus. quā-
doq̄ ad angelū. nūc ad deum/ nūc ad ali-
quē sanctorū/ collocutiōem et querelā rei
tali cōgruam medicantē proferebat. aut
animo reuoluebat. **O**ratōnes et cōmen-
date ad hoc cū magna fide et conatu et hu-
militate et pfunda recognitōe proprie fra-
gilatris/ sunt hec dicende. aut silēs Lor-
mundum crea in me deus. Ure igne san-
ctis spiritus Sancta virgo virginū ora. p
me. Ad sanctos alios et sanctas Exurgat
deus et dissipat inimici eius. Saluum
me fac de⁹ quoniā intrauerāque vsc⁹ ad
animā meā. **D**eniq̄ locum p̄cipiū in
peccato hoc haber antidotū illō quod in
alia scedula explicatū est/ de imponendo
P

De remedio

scilicet saltem ad graue penam in casu recidiu-
matis ibidem videatur vel aliter exoretur
ille a quo solo homo habet ut sit contumelias
qui et donum hoc negare nescit fideliter
orantibus quia contumeliosum nature hu-
mane per nos ab eodem a sumpta facinus
dignetur radicitus extirpare qui est be-
nictus in secula seculorum. Amen.

Finit.

Tractat' de reme- diis pro recidiu- matis peccati ex exercitu et doctrina eiusdem magistri Johannis de Beson.

Dubius hoc pro/
prius ars quelibet ut facilio
ri appendio ad finem ducat op-
tatum. Admirari pterea nemo
debet si in animarum regimie quod est ars
artuum excepti in ea faciliora sciuntur dant re-
media contra morbos vicioz plerum in fo-
ro conscientie. Vbi maxime locum habet illa
xpi formidabilis sententia. Si cecus ce-
co ducatur prebeat ambo insoueā cadut
Placuit idcirco scriptis mandare breue
se habendi formam quam quidam magister
in theologia parisiensi fidei moribus et do-
ctrina probatus obseruabat et obseruare
consulebat precipue contra recidiuum in pec-
cato vel peccatis ad que confessus se nimis
sentit inclinatus. De pteritis itaque dabant
satis tolerabile penitentiā attentis mori-
bus etate confitentis et non nisi de consen-
su suo ut esse sine camisia uno die in ebdo-
mada per annum vel tres abstinerent ut
cilio et similia. Itē quod prima vice confessio
onis alicuius peccati in ueterati seu detesta-
bilis ob recordacionem facte gratie quod vitium
illud detectum erat aptum et sanatum iniunge-
bat. ut toto tpe vite sue confessus diceret qli-
ber die p̄ nr et auem maria semel in mane
et semel in sero. Aut miserere mei deus. Ut
simile aliquod. Et iustis si cadebat obliuio
aut impedimentum legitimū benevolebat
ut alio die posset fieri sile vel equinalens.
Sed ad prudendum futuro casui et recidi-
uio in morbum peccati quod semper est deterior et ma-
iorē operā dabat et studiosius iugilabat
sic agendo. Ut simul etiā de pteritis penitē-
tiā daret in quantum resistere peccato sueto
penitentiam multū habet et meriti. In iugibat igit
non perpetuo sed ad tempus certum longum aut bre-

ui? fm voluntatem dispositōem cōfiterit
quod idem confitēs per qualibet vice quod incideret
tale peccatum quod volebat ex toto sanare; aliquis
de subsequentiis adimpleret. vel omnia fm
tres satisfactōis ptes. Non quod in casu illo
teneret uno die iugulati infra tres dies in
pane et aqua ieunare. Sed a diceret certum
psalmoz numerz Tertio si foret sui iuris
daret in eccliam certum iocale. aut aliud bñ
carū sibi aut summā pecunie fm qlitatē
diuinitaz suaqz infra tres dies Quarto in
fra illud triū diez spaciū tenet cōfiteri
Quinto nonunqz addebat quod si quis vehe-
mēter cōptaret facere peccatum tale et oīno de-
liberaret intra se sic agere. nihilominus an
tea teneret dicere sub iuramento septē psal-
mos. aut flectere genua pluries an imagi-
ne crucifixi. aut beatorum virgins. aut alicuius
sc̄torū. priusqz opus illud nefarium ppetraret.
Sic enim forsitan miserebis deus et orando
sic vel humiliando se faciet in temptatōe dñs
puerū et mitigabit maris fluctus susci-
taros. Comptum est remedia hec cum
adiutorio diuine gratie esse efficacissima
tam in foro penitentie et extra. si velut ho-
bona fide et non illusorie couerti a via sua
mala et saluari. Sic etenim fieri videtur in fo-
ro exteriori publico. ut pene certe rapens
ad rebelles pescet. Sic dñe sic in cha-
mo et freno maxillas eoz cōstringe quod non
approximat ad te et expelle intrare si voca
re pax est. Sic quemadmodū Naso ait Ut
corporis redimas ferū partieris et ignes. Ut
valeas ait multa ferenda tuo. Nam
vero uilitatis penitentie talis reddebat a p-
ori idem magister. Quid inquit fm Aristoteles et ex-
ponentia Incōtinens aut temptatōe bñ deli-
berat et eligit. sed adueniente tyngente tempta-
tōe vincit labitur succubit Turbaqz qppē
iudiciū rōnis et obnubilaf. ppter tractum
motuqz sensuui appetit. ita ut non possit
hunc cogitatōe de deo et honestate pfectar
integritatē solidam. quemadmodū si quis somno
lentia quādā sero premat. Est pterea salu-
beritatem ut per aliquod terribile pīns aut qua-
si pīns ipse terreat. et quasi sopitus suscite
tur uificeqz ad non cōsentendū temptatō-
ni. Neque enim aliquis est tam acris temptatōi pul-
sat. in carne vel aliter quin extoto vel
magna pte desisteret ab impletōe temptatō-
ni sive si per certo crederet quod in corpore in
mēbris vel bonis graue damnum statim eēt
incursurus. Uigilaret siquidē tunc ratō